

Folketingets Forhandlinger. (121.)

1921 12. Dec. 1899: 1. Beh. af Lovf. om Foren. af Fanø Birks og Esbjerg Købst.s Jurisdikt. 1922

ogsaa til at beklæde ordinær Ret, og denne blev holdt hver fjortende Dag, da skulde koncipere Domme i civile Sager, thi jeg er fuldstændig paa det rene med, at naaar han til Dels skal leve af privat Praksis, kan han være interesseret i de Sager, der kunne komme til at versere for Retten, men Dommene kunde jo ogsaa meget vel konciperes af selve Embedsmanden, og Fuldmægtigens Beklædning af Retten kunde jo være indskrænket til, hvad der ordentligvis foregaar i Retten: at modtage Indlæg, bevilge Anstand og saa oplæse de af Embedsmanden konciperede Domme. Ja, der kunde jo ganske vist forefalde Vidneførsel, det er en fuldstændig given Ting, i hvilken han kunde være interesseret, men ved en Ekstraret, hvor han kommer til at beklæde Dommersædet, kan der ogsaa forekomme Sager, hvori en Fuldmægtig, som har privat Praksis, kan være interesseret.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bluhme: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 988 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 37 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Ændringsforslag sattes til Behandling under et.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Paa Udvalgets Flertals Vegne skal jeg tillade mig at indstille det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Vore Grunde dertil ere anførte i Betænkningen, hvor der atter i det væsentlige henvises til Betænkningen fra i Fjor. Jeg skal dertil kun føje, hvad vi ogsaa have udtalt i Betænkningen, at naaar vi saaledes indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse, er det ikke, fordi vi derved ville have sagt, at vi ikke kunne gaa med til nogen Forandring deri. Vi finde ganske vist, at det er et godt Forslag, og et særdeles væsentligt og betydningsfuldt Fremskridt i Forhold til det bestaaende, men derfor er det ikke vort sidste Ord i Sagen. Naar vi alligevel ikke ere komne ind paa en Behandling i Enkelthederne af de Indvendinger, man fra anden Side har fremsat mod Forslaget, og en Paavisning af, hvor vi kunne imødekomme dem, skyldes det alene den Omstændighed, at man ikke fra disse Sider har kunnet imødekomme os i det, der for os er Hovedsagen, nemlig at den offentlige Prostitution eller Reglementeringen afskaffes, og naaar de ikke kunne det, og vi altsaa ikke kunne blive enige i Hovedsagen, er der kun liden Anledning til at fordybe sig i de underordnede Enkeltheder. I Henhold dertil anbefaler jeg det høje Ting at stemme for Lovforslaget uforandret.

Jeg maa dog i Anledning af den Henvendelse fra Midnatsmissionens Side til Udvalgets Medlemmer, som jeg omtalte ved 1ste Behandling, udtale, at vi have faaet en fornyet Henvendelse fra samme Side, der viser, at det beroede paa en Misforstaaelse — om det skyldes os eller Koncipisterne af Henvendelsen, skal jeg i Øjeblikket lade staa hen — naar vi havde opfattet den første Henvendelse saaledes, at man fra Midnatsmissionens Bestyrelses Side ønskede, at der skulde sættes Straf for de Husejere, der udleje Værelser til offentlige Fruentimmer. Det var paa ingen Maade deres Mening. De have nu betonet over for os, at det, de ønskede,